

FYRIRREIKA OS Í ÍSLANDI

Hesi fyra skulu leggja tilbúgvíngina til rættis

Tað eru fyra limir í tilbúgvíngarbólkinum, ið skal kallast saman, alt fyri eitt eitt elgos tekur seg upp, sum er so ógvusligt, at øska ella gass rekur inn yvir Føroyar, og vandi kann vera fyri fólkaheilsu ella djóraheilsu her á landi, ella um kann fáa avleiðingar fyri onnur viðurskifti her á landi. Tað er **Pál Weyhe**, sum er formaður í nevndini. Hann umboðar Heilsumálaráðið. **Birna Mørkøra**, landsdjóralækni, er næstformaður, hon umboðar Vinnumálaráðið og Bárður Enni, stjóri á Heilsufrøðiligu Starvsstovuni, er varalimur hjá henni. Skrivari er **Uni Árting**, jarðfrøðingur, sum eisini umboðar Vinnumálaráðið og varalimur hjá honum er Lis Mortensen, sum eisini er jarðfrøðingur. Fjórdi limurin í bólkinum er **Maria Dam**, evnafrøðingur og deildarleiðari á Umhvørvisstovuni og varalimur hjá henni er Rakul Mortensen, umhvørvis-evnafrøðingur, sum eisini er á Umhvørvisstovuni. Tey bæði umboða Fiskimálaráðið.

Katla er eitt stórt gosfjall, og fer hon at goysa, kann tað verða ógvusligt. Hinvegin er onki, sum bendir á, at tað verður beint nú, soleiðis sum nógvir miðlar annars hava spátt

sostatt ikki fer at elva til heilsuskaðar her á landi.

Meta um og ráðgeva

Hann sigur, at hinvegin er eisini sannlíkt, at øska, sum sprænir úr gosinum verður tynt so mikið á veg til Føroya, at tað fer at elva til skaða. Men kortini vísti Eyðafjallajøkul okkum, at øska og bitlar kunn spjaða seg rættiliga víða, og ta ferðina fall øska eisini niður í Føroyum.

Pál Weyhe sigur, at verður eitt stórt eldgos í Íslandi, og ættin

liggur hendavegin, er sostatt ikki óhugsandi, at bitlar eru í luftini, sum eru so finir, at teir verða hangandi í luftini, so at fólk anda teir í seg, og tað kann elva til heilsuskaða.

Hann sigur, at skuldi øska rikið inn á okkum, og skuldi luftin verið full av bitlum frá henni, hugsar hann sær, at eitt tilmæli frá bólkinum kundi verið at heitt á fólk, sum ikki hava fyri neyðini at fara út, um at halda seg innandura og at lata øll vindeygu og allar hurðar aftur

og samstundis at slökkja allar luftskipanir.

Og tilmælið til tey, sum noyðast av húsum til arbeiðis, kundi verið, at tey skulu ikki vera uttandura longri enn neyðugt, og at tey skulu skrúva varmaapparatið í bilinum fyri.

Hinvegin heldur Pál Weyhe eisini, at tað er ikki serliga hugsandi, at tað fer so nógv øska at reka inn yvir okkum, at vatnið ikki verður drekkandi.

Men skuldi tað hent, verður tann metingin send myndug-

leikunum, sum so taka støðu í hvørjum einstøkum føri til, hvørji stig skulu takast.

Pál Weyhe sigur, at eitt hugsað dømi kann vera, at øll verða biðin um at skrúva allar kranar frá við tí endamáli at tømja vatn-goymslurnar, so at tær kunnu fyllast aftur. Ein annar, hugsandi møguleiki, kann vera at dúva upp á fløskuvatn, til vandin er av.

Pál Weyhe sigur, at tað er ongin orsök, til at mála støðuna óneyðuga dramatiska. Endamálið við tilbúgvíngarbólkinum er at

savna upplýsingar saman um støðuna, og at geva myndugleikunum eina fjølbroytta, fakliga og sakliga meting.

Og so verða tað myndugleikarnir, hvør á sínum øki, sum síðani taka støðu til, hvat skal gerast, men hvørji stig skulu takast, veldst um, ta ítøkilgu støðuna, vit tá eru í, sigur Pál Weyhe.